

Đi H.O. bu n nhi u h n vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)

Thứ Tư,, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

V i tu i đ i trên “sáu bố,” ch c ch n có nhi u đi u c n nh thì i không nh , nhi u đi u c n quên thì i c nh ,

cho nên nh ng đi u vi t ra đây có th không đ c chính xác m, nh t là nh ng bi n c x y ra trong tr i tù mà nhi u ng i đã bi t, xin các b n đã cùng s ng, ch t

trong các tr i có th b sung giùm. Ch ng h n, tháng đ u t p trung t i tr ng Đoàn Th Đi m (C n Th ,) sau đó i n l t các tr i Chi Lăng (Châu Đ c), Tô Ma (Ch ng Thi n), Lò G ch (Tri Tôn, Châu Đ c), V n Đào (Cai L y), Xuyên M c (Long Khánh)...

Năm 1978, chúng tôi t p trung v tr i V n Đào, Cai L y, g m hai liên tr i 4 và 5. Anh em chúng tôi i liên tr i Năm, là thành ph n đi lao đ ng gom v và t i đây chúng tôi đ c nghe m t tin t c quan tr ng, liên quan đ n v n đ di t n đi M . Tin th t? Tin gi ? Tin b p? Tin b y? Cũng có th là... tin đùa, do chính chúng tôi nghĩ ra, đ gi t th i gi , đ trôi qua nh ng ngày tháng dài vô nghĩa, vô v ng.

Có r t nhi u ngu n tin, ch ng h n: s ph i đi khai phá m t n i nào đó đ i p làng “Vi t gian,” r i đ em gia đình vào đó s ng, ho c thanh i c r i đ a ra ngoài B c v.v...

Nh ng tin đi M cùng v i c gia đình là đi u khi n chúng tôi dao đ ng.

Tin nói, gi i Hoa ki u “đăng ký” đi h p pháp; con lai M đ c chính ph M đ a v M ; và tù c i t o cùng gia đình, cũng đ c ra đi.

Tin thì nh v y, nh ng sau đó thì i có chuy n m t anh nào đó nghe lén cán b h p, ra ch th là, “không đ c đ m t m t ng i tù nào, vì chúng ta s ph i bàn giao cho M !”

Đi H.O. buổi n nhĩ u h n vui

Tác Giả: Hoàng V. Đĩ u (H.O. 16)
Thứ Tư,, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

Trong lòng nĩ y ra mĩ t cĩ m giác mĩ hĩ , mĩ t niĩ m hy vĩ ng mong manh. Mĩ c dĩ u trong lòng không tin đây là sĩ thĩ t, nhĩ ng cũng cĩ m thĩ y vui vui.

Tĩ chĩ dĩ i, rĩ i mĩ t thĩ i gian ngĩ n sau, niĩ m hy vĩ ng cũng tĩ t ngĩ m, sau khi hai biĩ n cĩ lĩ n xĩ y ra.

Biĩ n cĩ thĩ nhĩ t là vĩ Trung Tá Nguyĩ n Đĩ c Xích, thuĩ c liên trĩ i Bĩ n (ĩng là cĩ u tĩ nh trĩ ng Gia Đĩ nh thĩ i Tĩ ng Thĩ ng Ngĩ Đĩnh Đĩ m), bĩ nhĩ t vào connex (thũng sĩ t). Mĩ t buĩ i chiĩ u, ĩng dĩ c cho ra ngoài tĩ m rĩ a, rĩ i bĩ ng quĩ n giáo hĩ lên là trĩ n trĩ i. Ĩng bĩ bĩ n chĩ t, cũng mĩ t bĩ dĩ i bĩ lĩ c dĩ n.

Ngày hĩm sau, chúng tĩ phĩ i tĩ p hĩ p trĩn hĩ i trĩ ng dĩ nghe cán bĩ giĩ i thĩch: trĩ ng hĩ p anh Xích cĩ ngĩ i em là mĩ t linh mĩ c ĩ bĩn Úc tĩ chĩ c huĩ n luyĩ n binh sĩ phĩ n dĩ ng!

Biĩ n cĩ thĩ hai là trĩ ng hĩ p Đĩ i Úy Quách Đĩ c Thanh, cũng thuĩ c liên trĩ i Bĩ n (báo Ngĩ i Viĩ t cĩ dĩng tin trĩ ng hĩ p này), bĩ nhĩ t vào connex và bĩ siĩ t cĩ chĩ t trĩ c khi dĩ c lĩ nh dĩ tĩ n dĩ trĩ i khĩc.

Sau dĩ, chúng tĩ lĩ i phĩ i chuyĩ n trĩ i, lên trĩ i Xuyĩn Mĩ c thuĩ c tĩ nh Long Khĩnh. Trĩn dĩ ng dĩ, chúng tĩ phĩ i mĩ c quĩ n áo cĩng nhĩn mĩu xanh da trĩ i, dĩ dĩp rĩu và dĩ i nĩn cĩ i xanh. Tĩ i nĩ i thĩ trĩ i dĩ tĩ i. Cán bĩ trĩ i phĩn nhĩm cho chúng tĩ ra cĩc lĩn quanh dĩ, và chĩ trong mĩ t dĩm cĩc nĩn cĩ i dĩ u bĩ dĩ p nĩt, anh nĩo cĩn ngoĩn cĩ lĩc dĩ lao dĩ ng thĩ bĩ anh em, dĩ sĩ là anh em bĩn dĩ i Suĩ i Mĩu, chĩ i dĩ cĩ nh cĩo.

Ngày hĩm sau, tĩ t cĩ áo dĩ u dĩ c cĩ i ra, dĩ in chĩ bĩ ng hĩ c ĩn “C.T X.M”(cĩ ngĩ i bĩ o là viĩ t tĩ t cĩ a chĩ “Chĩ t Tĩ i Xuyĩn Mĩ c”). Đĩ n dĩ, thĩ c sĩ chúng tĩ khĩng cĩn mĩ t chĩt hy vĩ ng nĩo vĩ ngĩy đĩn tĩ. Lòng thĩ y nhĩ nhĩm hĩ n bĩo giĩ hĩ t, tĩm hĩ n lĩn sĩ n sĩng dĩ i Chĩa giĩ i vĩ. Lĩc nĩy, tĩ dĩ rĩ t yĩ u, chĩ cĩn chĩ chĩ t.

Trong trĩ i Bĩ cĩ a anh em chúng tĩ cĩ rĩ t nhĩ u thĩn phĩ n: anh em tĩ trĩ i Suĩ i Mĩu vĩ , ĩ Phĩ c Long vĩ , lĩn cĩ a tĩ cĩ cĩc cĩng chĩ c, nhĩ thĩ m phĩn, chĩn ĩn tĩ i cĩo phĩp viĩ n, giĩm dĩ c ngĩn hĩng v.v... cĩc lĩn khĩc thĩ cĩ dĩ i hĩnh sĩ , “phĩ n dĩ ng hĩ i n hĩnh,” cĩ cĩ cĩc nhĩ vĩn

Đi H.O. buồn khi vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)
Thứ Tư, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

nh H H u T ng, Duyên Anh v.v...

Sau hơn hai năm ở đây, sức khỏe của tôi ngày càng tồi tệ, từng ngày có ngày sống ra ngoài trời nghe chim hót, vượn hú, ngấm hoa bóng lãng, trăng, đèn đèn phố tấp tểnh vào mùa Xuân và nhìn mùa đèn trúc nở vào mùa mưa. Rồi bỗng một hôm, một buổi sáng mùa Thu, khi tôi họp họp chuồn lao động thường ngày, tôi và một số anh em đồng nghiệp.

Vào thành phố, tôi đi tìm nhà. Số là, sau khi đi “học tập,” gia đình tôi “bị” khuyến khích rời thành phố, nên đã về quê tìm chỗ làm ruộng. Vì cố ưu tiên, bố tôi dọn lên xã trình giới thiệu ra ngoài. Họ tịch thu tôi giới thiệu và viết cho một giới thiệu khác, là đã tịch thu giới thiệu của tôi và đóng dấu (tôi vẫn còn giới thiệu này, sau này khi xin làm hồ sơ thì họ nói là đã đánh mất và họ bỏ tôi làm đơn để họ chờ đi xin giới thiệu ra ngoài khác. Tôi làm họ làm họ lên tên Xuyên Mộc xin làm).

Sau khi đồng nghiệp “từng ngày từng ngày” về giới thiệu ra ngoài, tôi đồng nghiệp như “quần chúng” một năm. Mọi dấu không đi khỏi nhà 100 mét, chỗ đồng nghiệp đi nhà thờ và đi làm thợ lý. Sau đó đồng nghiệp dọn ra, đồng nghiệp đi thăm bà con và đồng nghiệp đi làm ruộng. Tôi nay không còn bận bịu, không còn đồng nghiệp, không còn ai để tâm số, giới thiệu con thú làm đàn. Hơn bao giờ hết, tôi cảm thấy hoang mang, số hãi và số nhút nhát là khi nghe tiếng “a lô,” gọi đi làm thợ lý.

Cuối năm 1989, nghe lén đài BBC, có tin một ông đồng nghiệp của Mẹ qua Hà Nội bàn về vấn đề từ nhân công. Lúc này, công trình còn lại đang thực hiện, niềm hy vọng từng ngày đã chột lụi nhem nhúm bùng lên.

Cuối năm, một người em họ tên Thành về, ghé tai thì thầm: em thấy trên đồng nghiệp Lý Tự Trọng, phòng ngoi và có phát đơn cho các anh đi Mẹ, anh thấy lên xem.

Quả thực là có! Tôi bèn nhờ người hàng xóm trêu chọc vào lý do, mặc dù ưu tiên cho cấp tá, tôi cũng lý do đồng nghiệp xin đi Mẹ.

Có bố họ số, tôi làm không biết phải làm gì với bố họ số này. Trước tiên là phải đi xin làm giới thiệu công. Sau khi xin giới thiệu công xã, rời qua huyện, tôi lên trình Xuyên Mộc.

Đi H.O. buổi n nhĩ u h n vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)

Thứ Tư,, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

Cùng đ a cháu con bà ch , v i chi c xe đ p p p , hai c u cháu v a đi v a đ t vì tr i m a, vùng đ t đ dĩnh đ o qu o. Th i gian y, xe đ ngày ch có m t chuy n, hai c u cháu đành đèo nhau đi đ c khúc nào hay khúc n y, ri t ri cũng t i, khi tr i đã x chi u.

H i đ ng vào tr i, chúng tôi vào văn phòng và ng i đ u tiên chúng tôi g p là m t n cán b . Sau khi trình gi y t , cô b o, “Đã bao năm ri ch ng th y ai xin l i gi y c i t o, bây gi m i l i xin, ch c là đ n p h s đi M ph i không?”

Tôi v i tr l i, “Đ , vi c này là do theo chính sách và ch tr ng c a nhà n c, cô làm n giúp đ , tôi mãi Sóc Trăng lên đây. V l i gi y ra tr i c a tôi khi v xã thu l i và gi đã làm m t.”

Cô cán b c m gi y ch ng đi vào phòng th tr ng và ra ngay, tr l i tôi, “Th tr ng nói là đã qua năm đ i th tr ng ri nên không ch u ký.”

Tôi th t v ng, năn n ti p, “Cô có cách nào có th giúp tôi, xin cô giúp giùm vì tôi xa quá, đi l i ri t khó khăn. Cô th vào năn n giùm tôi l n n a coi.”

Cô tr l i, “Anh hãy ra nhà Trung Úy H., nh anh y giúp vì anh y v n gi h s c a anh t ngày đó t i gi .”

Nói xong, cô ch đ ng cho c u cháu tôi t i nhà Trung Úy H.

T i n i, có m y anh đang đ đó, tôi h i, “Xin l i, ai là Trung Úy H.?”

M t ng i b c ra và nói, “Tôi đây, anh có vi c gì?”

“Đ , tôi đi xin l i gi y c i t o, nh ng cô cán b trong đó nói th tr ng không ký vì đã qua năm đ i th tr ng ri. Cô y ch tôi ra anh và nh anh giúp đ .”

Đi H.O. buồn thì vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)
Thứ Tư, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

Anh ta mau mắn trả lời, “À thì ra cô Thi u Úy Ng. Không sao, thì trả lời không ký thì thì phó ký chờ lo gì. Nhờ ng giúp trả lời anh trả lời đây đi, sáng mai tôi sẽ giúp cho anh trả lời hãy v.”

Chúng tôi ở nhà anh H. trả lời đó.

Sáng hôm sau, trả lời và m sáng, cậu cháu tôi và th c d y, trả lời m t s qua, chờ và anh H. trả lời đưa cho cậu cháu tôi m trả lời ng trả lời m t trái b p n ng to và nói, “Ăn ngô đi, anh H. vào trả lời s m trả lời m, chờ c s p v.”

Chờ ăn hết trả lời trái b p thì H. trả lời, đưa cho tôi trả lời gi y ra trả lời đã ký và chờ m c lần tay. Anh b o tôi, xong trả lời chờ còn lần tay trả lời a mà thôi và anh chờ m ngón tay cái chờ a tôi lần vào m c và trả lời n vào trả lời gi y. Anh nói, “Xong trả lời, anh chờ m v.”

Tôi cảm ơn anh chờ H. trả lời rít, trả lời cậu cháu ra v.

V nhà, đi trả lời n h s xong và giai đo trả lời n đưa đưa trả lời ph ng ký, sau đó đi trả lời ch v. Vì trả lời C n Th, trả lời ch v trả lời c trả lời c, tôi trả lời lên Sài Gòn.

Lên Sài Gòn, ng trả lời i ta trả lời chờ chờ v C n Th. Đi lên, đi xu ng, cu trả lời i cùng vi c cũng xong. Tháng sau, tôi nh n trả lời c gi y x p h ng H.O.16.

Gi thì chờ còn chờ trả lời đi ph ng v n!

T trả lời H.O.1 trả lời i H.O.6 trả lời mau, sau đó thì b t trả lời đ u ch m trả lời i. Tôi quy t trả lời nh bán nhà trả lời Sóc Trăng, lên trả lời nh nhà chờ trả lời Biên Hòa, chờ ngày ph ng v n. Sau trả lời h n hai năm chờ trả lời đi m trả lời i mòn, trả lời t cu trả lời c trả lời cũng trả lời n ngày gi đi ph ng v n. Chờ 15 phút trả lời mau, sau đó là th trả lời t trả lời c đi khám trả lời s c kh e.

Đôi H.O. buồn khi vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi&u (H.O. 16)

Thứ Tư:, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

Niềm vui täng xuôi chèo mát mái, ai ngờ đän bäa khám säc khäe cuäi cùng träc khi lên máy bay, đäa con trai thä ba cäa tôi lên trái rä, mäc đäu đã län chä còn vät säo, gia đình tôi vän phäi ngäng chuyän bay, đi ra phi träng läy đä đäc trä vä mà näc mät nhä muän trào ra.

Hät tiän bäc, ai còn tin cho mình män tiän đä säng và chä đäi? Tôi đä đän nhä mät xác chät biät đi, tôi lang thang trên con đäng träc Sä Ngoäi Vä. Tôi träc cäa Nhà thä Đäc Bà, tôi läm bäm than vän väi täng Mä Hòa Bình, Con phäi làm gì đây hä Mä? Và nhä mät phép lä, tôi quay ra läm läi đi thì có mät thanh niên đi sau tôi và häi, “Trông anh sao buồn thäm thä?”

Tôi trä läi, “Buôn chä sao không buồn. Anh nghĩ coi, träa mai đáng lä tôi ngäi trên máy bay đi Mä, bây giờ gäp trängäi, đäng chuyän bay thì biät läy gì säng đä chä đäi.”

Anh thanh niên đó nói, “Tôi cho anh sä đän thoäi này, anh hãy ra bäu đän gäi đi, sä có ngäi giúp đä.”

Nhä ngäi chät đäi vä đäc phäo, chäng cän suy nghĩ, bäi vì tôi chäng còn gì đä mät, tôi đi läi bäu đän và nói väi cô träc đän thoäi, “Cô làm än gäi hä sä này.”

Cô ta la lên, “Ông làm gì mà phäi gäi sä này?”

“Có ngäi bäo tôi phäi gäi sä này.”

Cô ta đäy cái đän thoäi cho và nói, “Ông quay sä đi.”

“Tôi không biät quay. Cô quay giùm đi.”

Cô ta quay sä và đäa äng nghe cho tôi.

Đi H.O. buồn khi vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)
Thứ Tư,, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

Tôi cảm ng và nghe một giọng nói sắc nhọn dao bén, “Đây là văn phòng của viên chính phủ, ông cần giúp gì?”

“Tôi H.O.16 vừa bắt đầu chuyến bay, có người nào chỉ tôi gọi số này như giúp gì.”

“Ông đang nghe ở đâu?”

“Hiện tại nghe ở nhà ông cụ và đồng nghiệp X.V.N.T.”

“Sáng mai ông sẽ có giấy gọi đăng ký chuyến bay rồi.”

Mọi sáu giờ sáng, cụ cháu tôi vừa bắt đầu thì một chiếc xe mô tô chầm chậm và hỏi, “Ai là ông H.V.Đ.”

“Tôi đây, có chuyện gì?”

“Ông nhận giấy đăng ký chuyến bay.”

Cụ và tôi vội lái xe đưa tôi đi lên Sở Ngoại vụ để đăng ký. Anh cán bộ tên Trí hỏi tôi, “Anh đi về Santa Anna phải không?”

“Phải.” Nói phải, nhưng thật sự tôi có biết gì đâu, giấy báo trở lại của cơ quan U.S.C.C. đã hết hạn. Thâm tâm tôi cũng nghĩ, mình ra khỏi Việt Nam là mừng.

“Tôi là kẻ rảnh, phải đi hạn tháng nữa mới có chỗ cho gia đình anh sáu người.”

Đi H.O. buồn khi vui

Tác Giả: Hoàng V. Đi u (H.O. 16)
Thứ Tư:, 21 Tháng 4 Năm 2010 05:04

“Cũng đ c. Cám n anh.”

Tôi đi u Tháng T, ra sân bay, trên đ ng ra máy bay thêm m t l n n a, tôi hú h n. Con gái l n tôi nó s a m t, nên khi ra máy bay, m t ch công an nhìn m t nó, nói: “Mày s a m t phi không?”

Tôi nói, “Phi i, nh ng đã hai năm r i, tôi không bi t nên không đi u ch nh.”

“Đi đi!”

Ng i trên máy bay, lòng v n còn h i h p. Đ n khi máy bay t i phi tr ng c a Nh t B n r i, tôi m i h t lo.

Nhân viên c a I.O.M. đ a gia đình tôi t i phi tr ng John Wayn, r i “bàn giao” chúng tôi cho ng i c a c ng đoàn Hungtinton Beach.

Đ n nay thì gia đình tôi đã th c s s ng t i M tròn 17 năm, tính đúng đ n ngày Th Năm là l R a Chân.

Cám n c ng đoàn nhà th Hungtinton Beach. C m t n Chúa, ng i đã c u gia đình con và gi i thoát chúng con, ph n h n, ph n xác.